

Selinum dubium

Slidsilja

Klass: Magnoliopsida (tvåhjärtbladiga blomväxter), **Ordning:** Apiales (araliaordningen), **Familj:** Apiaceae (flockblommiga), **Släkte:** *Selinum* (krusfrön), **Art:** *Selinum dubium* - slidsilja (Schkuhr) Leute **Synonymer:** *Cnidium lineare*, *Selinum venosum*, *Cnidium dubium* (Schkuhr) Thell., *Cnidium venosum* (Hoffm.) W. D. J. Koch, *Selinum lineare* Schum.

Kännetecken

Slidsilja är en två- till flerårig flockblommig ört. Den 4–8 dm höga, ogrenade stjälken är finstrimmig nedtill och något kantig upptill. De halvt omslutande bladslidorna är långa och har lila färgton och breda hinnkanter. Bladen är finflikiga och flikarna är smalt lansettlika. Längst ut i spetsen är bladflikarna vita. I stjälkens topp sitter en oftast ensam blomställning med vita blommor. De nedre svepebladen faller av tidigt och saknas vid blomningen i juli till augusti. Bladrosetten kan vegetera i 2–6 år innan blomning. Fröna saknar spridningsanordning och den könliga spridningen är troligen långsam. Vegetativ förökning kan dock ske genom att sidorötter ger upphov till nya bladrosetter. Arten kan förväxlas med krussilja *Selinum carvifolia* som dock endast har små, nästan omärkliga bladslidor.

Utbredning och status

Slidsilja når i Norden sin västgräns och är här endast vanlig på Öland. Sällsynt påträffas den även på Gotland (3 lokaler), i östra Småland (15-tal lokaler kring Kalmar). Den har också tillfälligt införts längre norrut. I Skåne och Östergötland är arten försvunnen. I Danmark är den sällsynt på Själland och Bornholm. Dess totalutbredning är eurasiatisk och starkt kontinental. Tyngdpunkten ligger i mellersta Ryssland och det sibiriska låglandet.

Ekologi

Slidsilja växer på växelfuktig betesmark och längs väggenar. Oftast påträffas den på övre delen av havsstrandängar, gärna i en fuktsvacka, eller i kanten av strandnära skogskärr. Vid igenväxning luxurierar den först för att sedan trängas tillbaka.

Hot

Arten gynnas av störningar, t ex tramp av betesdjur, för sin spridning. Igenväxning till följd av upphört bete är därför ett hot. Dränering och skogsplantering kan utgöra andra hotfaktorer.

Åtgärder

Betesdrift bör understödjas på lokaler där slidsilja förekommer. Dränering av strandnära kärr och fuktmarker bör undvikas, liksom överföring av öppna skogskärr till skogsbruksmark.

Övrigt

Utländska namn – NO: Slirekjeks, DK: Brændeskærm, FI: Palleroputki, GB: Cnidium.

Litteratur

- Antonsson, K. 1997. Hotade kärleväxter i Östergötland 1997. *Information från länsstyrelsen i Östergötlands län* 1997:4.
- Egholm, B. 1951. Umbelliferernes udbredelse i Danmark. *Bot. Tidsskr.* 47: 373–480.
- Ekstam, U. m fl 1984. *Ölands och Gotlands växtvärld*. Natur och Kultur. Stockholm.
- Løjtnant, B. & Worsøe, E. 1993. *Status over den danske flora 1993*. G.E.C. Gads Forlag, København.
- Rydberg, H & Wamntorp, H.-E. 2001. *Sörmlands Flora*. Botaniska Sällskapet i Stockholm.
- Sternér, R. 1922. The continental element in the flora of south Sweden. *Geografiska Annaler* 1922: 221–444.
- Sternér, R. 1986. *Ölands kärleväxtflora*. 2:a rev. uppl. utgiven av Åke Lundqvist. Stockholm.

Författare

Olof Johansson 1992. ©ArtDatabanken, SLU 2007.